

طاشينك
اشجيري غزتي
صاحبها: هارند مامورليان: ازب

"TACHINK"
JOURNAL ARMÉNIEN
QUOTIDIEN POLITIQUE & LITTÉRAIRE
Imprimerie Mamourian
SMYRNE

10 ՓԱՐԱ

ԴԱՇԻՆԿ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

	ՏՐԿ.	ՂԵՑ.	ԵՌ.
ԻԶՄԻՐ	80	40	20 ԴՐԶ
ՊՕԼԻՍ ԵՒ ԴԱԽԱՌ	80	40 ԴՐԶ.	
ՍՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆ	25	13 ԹՐ.	

Նամակներ պէճք է ուղղել «ԴԱՇԻՆԿ»-ի,
Խմբագրության

Rédaction du Journal Arménien
«TACHINK» — Smyrne

Ձի նրատարակում ձեռագիրները չեն վերադարձվում

10 ՓԱՐԱ

ԱՄԲՈՒԱՎԱՐ ԱԽԱՐԱՅՈՐ

Կատարեալ Աւարայր մը, խաղաղութան
մեր ամբողջականութեան համար:

Մէկ- երկու շաբաթէ ի վեր, մասնա-
ւանդ վերջին շաբաթեան ընթացքին՝ հայ
ամբողջականութեանը Աւարայրի նախնա-
նորի մը տեսարանը կը զաւելցուցարար-
կերէ:

Մարդիկը հերարձակ դիպացանքներն-
ներու, խելայեղ նահատակութիւններու,
առջև վազել պատրաստուողներու ձեն են
առեր, տոնքիթթական ամենի խոյանք մը՝
վիթխարի վտանգներ դիմադրաւելու, եւ
զերակաւ խեղճութեամբ յանձնառու
երեսալու, հոյանի լանդքերով ստիկներու
վրայ նստուելու:

Պաշտիկ ժողովուրդ, երբէք իր թըշ-
նամիներուն, իր զահիճներուն դէմ ա-
սանկ ապերաւան մոլեղութիւն մը, ա-
սանկ վրէժխնդիր ու կատաղի ծառացում
մը ցոյց չի տուաւ... Դեռ տարի մը ա-
ռաջ ինչ զանաւորային հեղութեամբ
մարտիկ իրեններն տառնակ հազար
խողովուրդներու արիւնք... Եւ հիմա
ինքիւն զէմ յանդիմանու մէջ հերոսական
սանձաւորութեամբ թափուելու ընդունակ կը
հանդիմանայ...

— Սուրեն, սուրեն, սուրեն...
Բայց պիտի տեսի չի տա՛նք ձեր սուրն-
ներուն առջև, պիտի խորտակենք զանանք
ձեր զուգներուն վրայ, պիտի կոտորենք,
պիտի թափենք, պիտի ցուցունենք ձեզի,
զաւարդներ, զաւաճաններ...

Ահ, ապանանքը:
Բայց ինչ է պատահիր այս անուշ
տղաքներուն, ինչ է ուղեւորներն:

Ամբողջականութեան կեդրոնական թե-
րանք կրակ կը վիշտանց մոլեղանդ հոգի-
ներուն մէջ, անոնց ճիւղերը ոտք կը հանէ,
թունաւոր ու ոճրախանձ նենգութեամբ
մը, զանանք կը խաղաղութեան կը
հրաւիրէ անպատկառութենէ, կոչ կ'ընէ ա-
նոնց ներսիցէն հազիւ թմրած—զեռ նոր
կոչեցած— կայէնական վայրի բնադրու-
թեան, եւ միւս կողմէն՝ արեւմտու ըս-
պանաւորներ կը տեղայ, կը շանթէ ազ-
գային ներկայացուցչական մեծամասնու-
թեան հասցէին:

— Դաւաղիւնները, զաւաճանները...

Ամբողջականութեան հաւայտ չեկող
ազգային երևութիւնները իրաւունք չու-
նին խանի մը մէջ ժողովք ընելու, իրա-
ւունք չուէր զաւաճ, խորհրդակցելու:

Դաւաղութիւն, զաւաճանութիւն է
աստիկա:

Դուրեան Պատրիարքին հրաժարակա-
նուն ընդունել կ'ուզուի, իր վարչական
ապիկարութեան երեսին չատ խեղ տես-
նուած ըլլալուն համար:

Ազգին դէմ զաւաղութիւն, զաւաճա-
նութիւն է աստիկա: Օրմանեան— Երա-
տունեան սաղարանք մը: Մենք—ազգային
ու յետադիմականները խաչին հազիւ վար
առնուած սա ազգին խաղաղ յափշտա-
կել, իրենց մէջ բաժնել կ'ուզեն, հաւե՛ք,
տղերք, հաւե՛ք, բացէ՛ք զուգները, խու-
ժեցէ՛ք, զարկէ՛ք...

Ահ, ինչ մատաղ, ինչ դիմադրու...
Երջանիկ ազգ, որ ասանկ համբուրելի
զաւակներ ունի իր չափերուն, իր արեւ-
չառութեան նախնաւորութենէ ու սեռա-
բիւ հակող և իր վրէժխնդր համար
կեանքներին տալու, այսինքն իրար ու-
սելու, իրարու արեւն խմելու միշտ պատ-
րաստ:

Ու անտանձան զաւաղութեան մը լեց-

ուած՝ կը շարունակենք դիմել անոնց
տեսարանը զոր խեղճութեանը մեր
նախնայնութեան նուիրելու ընդունած մեր
ցաւազկին ցեղը կը պարզէ այս պահու-
թիւնը ազգային-վարչական կեդրոնին մէջ:

Մեզի համար ոչինչ կայ նոր կամ ա-
նախնայ այս ողբալի կացութեան մէջ:

Միակ բանը, որ զեռ անստույգ կը մը-
նայ մեզի, և զոր հետաքրքիր ենք զիտ-
նայ, այն է ինչ Դուրեան Պատրիարքը
պիտի համաձայնէ հրաժարականի կատա-
կերութիւն մը խաղաղ, ու սկստիկ հեղ-
նութեան ժողովրդէ մը, անպայման
նախադանկ ամբողջականութեան իրեն
չորջ սարքած այս եղբարգաւելչական
Աւարայրին...

ՍՈՒՐԵՆ, ՊԱՐԹԵՐԹ

ԱՄԵՐԻԿԱՆԱՅ ԳՐՈՒՆԻԿ

ԱՌԱՔԵԱԼ ՇԷՅՈ

Ուսմիր, 25 Հոկտ. 1910

Սեպտեմբեր 28-ի կերակրեալ տեղի հոյ
ձեռքէն տունէս դուրս կ'ելլամ, փութու-
լու համար Սե. Երեմիին դռներէն, ող-
բացեալ Հարաճանի ու Քիչիկոսի սղա-
հանդէս— պատարագին որ տեղի պիտի ու-
նենար Ս. Փ. Եկեղեցին:

Անհամբեր կը գտնուի ինքզինքս այդ
պահուն, տնայապահ ու ջրադրելու վիճակ
մը, խռովք մը, տեսակ մը զայրոյթի,
տոնկութեան ու զգուշանքի բացառութեամբ
անխելով ներսիցիս, զոր տանիլ թոյլիկ
կ'ուզէի՝ ջերմեանով տեղի մը, անսպա-
կան ցաւի մը արտայայտութեանը մէջ
դնէի:

Եկեղեցին ընդունէ էր ու խոնարհ չէր:
Այս արդահատելի զանցագումը սակայն
զիս չի դառնացուց, չի զփայտակեց, այն
կանխամտածութիւն համար, ինչ միայն ա-
նոնք պիտի շտապէին հոգ, որոնք, եթէ
ոչ աշխատէ զրական կամաւորութեան մը,
գտնէ համակիր վշտակցութեան մը մէջ
զինքն զտեղի իրենց մարմար և սա տա-
ռապաղ ցեղին կրօնաւորներուն լորդանքն
ունենի:

Իսկ, կը մտածէի, սա միւս սպասու-
կունքը անտարբերութեան... Անոնք:
— Անոնք միայն հեղինկ զիտն ու չեն յո-
խորտար, անոնք միայն լուր գիտն ու
զմայլով: Ու երբ ամբողջ մը կուտաս Ա-
րեւելի թմրին առջև, չատ, չատ, անոնք,
միայն կեղծ ու պատիւ վախճաններու ար-
ձակել կը նկատեն, պայմանաւ. սակայն,
որ դո՛ւք անտարբերութեան անաճարի մը պո-
հուն ալ, զվարկները չուտ գտնելու ծա-
ռայութիւն մը ու զրան համբան մով ու
մօտ տեղէ մը ցուցնելու համայնատարու-
թիւնն ու սիրան ունենաս:

Այս նպերկ բարքերուն վրայ, որոնք
մեր ներքին ընկերային աշխարհի վեր-
քերն են, յամենալ չեմ ուզեր, անոնց
համար իմ հոգիս դառն է ու անդոյս:
— Դաւաթ մը պիտի ալ, չատ անգամ,
կարելի է գնել զանոնք (*):

Եկեղեցին դուրս կ'ելլենք, և սարքա-
ցեր էր ինչ, սակայն, մինչև վերջապէս
ու թերեւս կէս զիշեր քաջաշուքի մը պէտ-
քը կը զգայինք: Օ՛, տարազերի այս եր-
կաւ օրերը, որոնց տապալու ու տա-

(*) Ականջը խօսի Ուսմիրի խօսքին.
ուն, որոնք մարդիկ կրնան արտադրել
իրենց մէջ տակաւին, Իրօշական այս սի-
նիք սակիկային, և իրենց չարքերը զօ-
րացնելու տրոյտին այս յետին փորձին
հաղորդելու:
(Մ. Թ.)

ուսմիրը, միայն անոնք կրնան դիմաւ,
որոնց վիճակներ է ազդել օտարութեան
խորթ ծոցին մէջ:

Երբ անտեղիք որոշում մը տաւա-
նութիւն մէջ կը լռէինք, յանկարծ բարե-
կամ ինձի դարձաւ և յիշեցուց:

— Բայց չի պիտի երթանք այդ զրօշա-
կան անապատը, շեփ Ամբուսին տունե-
լու...

Կը ցնցուիմ այդ հարցական թեւադ-
րութենէն: Դեռ քիչ առաջ այս տեղը եղ-
բարտապան սաղարաններէ աչք չէր բա-
նար, ժամանակ չէր կարենար արամազ-
րիկ ընել ամբողջականութեան խոյանք-
ներէն զատ ուրիշ հայանապատ հաշիւնե-
րու: հիմա, այս նոյն շեփը, ինչ կար-
գապրութիւններով հեղծ է՝ ուկրաինու
ալ աստիկ... Մանաւանդ այսօր, հոս,
Ուսմիր, ինչու, — արդեօք, իր ներկայու-
թեամբ, Իզմիրի նահատակներուն սո՛ւղը
հեղինակու...

Սակայն, բարեկամ բուն է իր բազ-
մանքին ու հետաքրքրութեանը մէջ, և
օձիկէս վազ չի գար ու կը քաշէ կը տանի
զիս Ամբուսին (միթիւնիս):

Հոս ենք հիմա, Continental Hall-
Տղերքը կը սպասարկեն: Սա մատի վրայ
համարակրթ քանի մը տեղերքը, որոնք,
ինչպէս Ուսմիրին կ'ընէ, «ծաղիկ բուսեր»
են մեր մէջ կարծես, ազգունք ընկելու,
ու վաշտոյցած ծաղիկներ, սակայն, որ
այսօր կեանք են տարի, ու ուսմիրուն
վրայ թեւեր անցուցեր, կը խաղաղեն, կը
կատարեն, խաչտ խաչ խնկարիկով ին-
քուն հաստիտոր զրուստիքներու վանկեր
ալ թոյնելով: Երբեմն օրհնէն մէկ ծայրն
են երբեմն միւսը, և յաճախ Առաքեալին,
նայաւորներուն տակ, որուն ամեն ա-
կընդարձակ հրամանն է, և որուն ո՛նէ
բազմաքի պահուն ձեռքերին կուրծքեր-
նուն վրայ է ու աշուններին վաշտակ,
և քամակներին ծուռ, հոս գետնաքա-
շութեան մը մը:

— Ո՛հ, ինչ կ'ըլլայ, գտնէ մարդ մը ա-
սանց մէջ...

— Բայց կը վերջացնեն, անմիջապէս
կը պատասխանէ բարեկամս, ամբողջ ա-
ւելի իմինիս մօտեցնել նստելով:

Մենք Ամբուսինին կը սպասենք, ու
անկիւայ, ինչը ճշէի, սա «բազմութեան»
կը սպասէ, որ կը յամառի ուսմիրը: «Տի-
կիներին ու պարոններին է սպասում», ու
որոնք հոգիներն չեն սեպեր սա մեծու-
թիւնը որ «ուսմիր» (?) ունի իր ետեւ, որ
զիտէ հրահարել circus clown ներու պէս
հոգիներ: Բայց սա Ամբուսինայնութեան
անգութ է որ, իր տղերքի շարքը կարճ
կը պահէ, ու արդէն (?) է որ, «զիտակց
ընկերներ» այսքան ճշմարտէն կ'արտադ-
րէ...

Բայց ինչ, ընել պէտք էր դո՛ւստալ:
Ու բեմ կ'ընէ Ամբուսին:

Եւ առաջին անգամն ըլլալով աչքեր-
նիս կը յառնէր անոր:

Թանձր է ան ու թխմուած, քառա-
կուսի և յոր իրանով: Կարճ հասակ մը
որուն վրայ նկատ քաշուած վիզը հաստ
զուլու մը կը ցցէ: Մազերը, սակայն, խը-
նամով սանտրուած, որպէս ինչ ճակտն
վար թափելն, փառնաքանկան ձեռքով
մը, յաւէտ վեր վեր կը հրէր սիրուն ըլ-
լալու ճարտար ցուցադրութեամբ մը: Աչ-
քերները այս ու այն կայ կը սեպէր փիճ.
կըրտուն մօրաւքին մէջէն: Կեցածքը
կ'ուզէր որ տիրական ըլլար, և չարժանե-
րն հետադարձապէս ու պատգամը վհա-
փաւ: Օ, but that was all a failure!

Ու այսպէս կըստի:

— Տիկիներն ու պարոններ, հայրենի-
քից գալիս եմ ես, և դուք պիտի էիք

հարցանել ինձ՝ ինչպէս եմ ընդունւ այն
տեղից...

Ու կըստի բարեալի, բարեալի,
բարեալի և քրտնաթորէն ճարտարա-
ւորելի, հասկցնել ուզելու համար մեզի՝
ազատութիւնը (!) սահմանադրութիւնը (!!!)
որ փարկեան Գոհարէն յառաջ եկան (?)
Ու կը հրաւիրէ իր սովորական ու ալ ծրթ
ոսած մասնակցները:

Բեզի, Օ՛, այդ խնկարիկը, հոս ու-
րինն ճահճային դիւանագիտութեանը պիտի
խնայեմ. ինչ որ ժամանակիս խնայել ըսել
է, ո՛վ շեփ Ամբուսին, մէջ բերել, խա-
ցնել քարոզը ծայրէ ծայր, որուն չէին
սպասեր քեզի հիացող զիտակց տղերքը,
և որոնք, սակայն, իրենց թանկ ըլլալու
զեռ չեն զիջներ ինքն ըսելու, այլ պիտի
հրապարակեմ հակասութիւն մը զոր քու
խոնարհաբոյն ընկերներդ անգամ պիտի
չնէին:

— Դարեւ հայրենակիցներ, այսուհետեւ
մենք կանց անկու ենք մի պահ, մենք
մեզանում ամբողջութեամբ, մեր գոյութիւնը
պաշտպանելու նախնաձից տարուած մենք
պետք է ինչ համարալի «ազգային հա-
կանութեան զկացութեանը տոկորուած»...

Ու կըստի իր զերազրական աւելնը
թափել հոս՝ ցուցնել ուղիւ համար—
անշուշտ վերադաճութեան—զաչնակցութեան
համակրութիւնը (!) հանդէպ ազգային հա-
մարաչնութեան մը և այդպիսով խանդա-
վառել ճգնելու սա հանդիմանները, ու
որոնք, կը սրէր յուսալ, ինչ իր ըսածնե-
րը պիտի կըլլէին տղերքներու հիացումով
մը: Բանի անգամ ծափա՛րար թիւները
ուզել, քանի անգամ ոտքի հանել ուն-
կողիները իր աս ու ան բազմաքաները
յարգել տալու տիրականութեան մը...
Օ՛, ամբողջականութեան այս տարօրինակ
ու հիանալի մէտքերը այդ Առաքեալ չե-
փին կողմէն...

Եւ սակայն, այդ բոլոր ծրագրուած
(որովհետեւ նոյն կրկնութիւններն է որ
կընէ ամեն տեղ) կարեկրութիւնները ան-
կարելի կը դառնային, գտնէ, «զիտակց-
ներէն» զատ, սա միւսնային պահ մը հը-
րահրու, տարցնելու, որոնք այնքան
քարտիտորէն քիթերուն տակ կը ծարկին,
սա տիրական վարդապետութեան ա-
ռաքեալին դէմ:

Յոգներ է պետք և հինգ վայրկեան
հանդիման մը անկու կը նստի: Մինչ
քրտնաթոր կը սրէ ան, սպասարկու մը
իւր շիջող աստուածացի ուղերձ մը կը
կարդայ:

Դարձեալ ոտքի կ'ելլէ: Եւսչը տեղն
եկեր է, և ուղիւն աւելի տրամադրող
զարձեր: Կը խօսի:

Կամաց կամաց կը տաքնայ սակայն,
կը ջրազրկուի ու աշունները կը կարմը-
րին և բանականութիւնը կ'աշխարհալու
ու իր «ազգային հակասութեան զկա-
ցումը» իր համամարդկային մտածելա-
կերպին հանդէպ կը խորտակուի:

— Տիկիներն ու պարոններ, ես խօ-
սում եմ այսօր ձեզի, որպէս մի անհատ
աշխարհքուս գտնուող թշուառների կող-
մից:

Ու կարծաւորն միջազգային հարցը
զրուստել յետոյ:

— Կեցցէ՛, համալսարանային հարցը,
անկցին մեծ ու պղծիկ կապանութիւն-
ները, կեցցէ՛, բանաւորականութիւնը...

Մաքաւարութիւններ...

Աստի, Պարոն Ամբուսին, վերջապէս
«զգացումով» մաքարութեան զիտակցել
կարելի չեղաւ քեզի, հոգ չէր ինչ, «ազ-
կային կապանութեան զկացումը» յա-
կարծ կը խորտակուէր այդ տիրական
մարտնչիկ առջև:

Մենք պիտի չի վերջնական անշուշտ այս հակասութիւնները քննել, չոր յեղափոխական պէտք է հիմնական ընդհանուր միասն քու վարդապետութիւնը պատշաճ նկատ, զորութեամբ, և մասնաւոր, եթէ այնքան զեականագէտի հոգիներ չառնէր և հետեւէն հետեւ մեզ քննարկու խորութիւն ճիգներու չարտօրայիւր...

Ժողովը կը փակուի ու տարածաբար ներքու արտայայտութիւնը:

Սանդուխտեան զրօնը՝ ներանցքին մէջն ենք: Միջնադարի մարդ մը, խորունկ ու սուր տպւորութիւն, որուն եթէ ոչ զեականագէտութեան, այլ թրծուած փորձառութեան ծանօթ եմ, կը մտնեայ ինձի ու կը հարցնէ, ինչպիսիք չեղաւ մը:

— Աս էր Ալիսէն, զրօնը Դաշնակցութեան...

— Այո՛, կը պատասխանէ «ընկեր» հարատւութեամբ մը, ինչ եղեր է որ...

— Եթէ, կը լարէ մարդը, Դաշնակցութեան զրօնը ստիպ է, ապա անոր օրքերը ուժեր, և ինչպէսներ ըլլալու են...

Թ.Պ.Ա.Կ.Ի.Յ

Յ. Գ. — Պոսթմոն հեղինակը մը արքեր էին Դրօշակահաններ ի պատիւ Ալիսէնի և բոլոր պիղծակալին հայերը հրաւիրել էին: Ինչ քաջատուութեամբ ամենքն ալ մերժեցին ինչպէսնով ու նամակով ըսելով թէ մարդասպաններու սեղանին չեն ուզեր մասնակցել: Ազգի որ այդ մարդը հոս եկաւ, իր դասն առած պիտի վերադառնայ, անչա՛յտ, եթէ անչա՛յտ գիտէ:

Ե.ՈՅՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԲԱՐՔԵՐԻՑ

“ՄԵՐԿԱՑՆՈՂ ԽՍԵՆԻ”

ՄԱՍՈՒԼ ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՂՆԵՐԸ
(ԳԼԱՍՏԵՐԸ ՍԵ ԽՈՒՄԱՐԻՑ)

(Ծառ. 376 թիւին)

Դ. Աղայեան. Արման, ուր դայեր, ինչ ևս ձգտում, գրեցիր:

Արման, պատրաստ է (և նա կարող է «Հորիզոն») մէջ հետեւալը:

... «Այսօր Վիէնայում մի Բալանան հռչակում է տաղանդաւոր զրոյ ու մեծ գրականագէտ և մենք շտալում ենք մեծութիւն ու տաղանդաւորութիւն նրա հասցէին, հազա վաղը մի Շիրվանդատէի կամ մի ուրիշ արժանաւոր յօրեւեանին ինչպիսի ուժէ՛ր պիտի գտնենք» և այլն:

Արդարեւեւն ձայնը. «... խոսա՛, մի բան որ համարմունքով չես զբւոյժ, էլ ինչու ևս մասնաւոր չափազործում, էլ ինչու ևս մտքի գաւաճան» հանդիսանում է ինչ որչա՛ ևս ուզում Շիրվանդատէի մասին, զիմիւր Լէօն, տես նա ինչ է ասում: «Շիրվանդատէն որպէս հասարակութեան անբարոյականացնող վիպագիր» (տես Լէօ «Ռուսահայ գրականութիւն»):

Լէօ. (զառնալով արդարեւեւն ձայնին) հեռացիր, քեզ չենք ճանաչում:

Արդարեւեւն ձայնը. դուք, ալ, Լէօ,

կամ թող յիշողութեան տէր էք կամ բոլորովին պոստիւթեան մէջն էք: Եւ, ինչպէս երեւում է, ձեր մէջ շատ զարգացած է խեղաթիւրումի ոգին: Դուք սիրում էք «տանկ ալ, անանկ ալ» համակերպական լեզվի հետ ուղղութիւնը կամ Դաշնակցութեան ծագումը նշանաւոր տեղը եկաւ: Հայ է նա, տեղը եկաւ՝ այլապէս: Սա ինչի՞ նման է, ինչ է նշանակում էրէկ մի հեղինակի մասին վատ կարծիք յայտնել, ոչ ոք լուս և այսպէս ընդհանուր ուղիւ: Անա ձեր սրտից, որ յատկացրել էի արդէն Շիրվանդատէին ձեր գաղափարական վճռով, ապագայական անհնգիկ խոսքերով, կարգադէպ և այլն: «Տոգրա-նակաւ լարդ երևոյթներ, խաչոր տեղեր չի կարողանում նա (Շիրվանդատէ)» մշակել և նրա գրածները մի խոր հետք չեն թողել մեր գրականութեան մէջ: Ընթերցողը փակելով Պ. Շիրվանդատէի վէպը մի շատ կարճ միջոցում մոռանում է նրան... Բայց կարգադրում են (նրանք վէպերը) այն պատճառով, որ Պ. Շիրվանդատէն մտածել է կառուցանել գիտէ, նա կարողանում է ծրարել կարգով, վէպի զործողութիւնը զատարարել, նկարագրութիւնները շատ ազգատ են, լեզուն չափազանց խոլ, ոչ-պատկերաւոր: Մտքի թռիչք, խանդ, կորով, թափ ու կայծ չկան: Պ. Շիրվանդատէ կարծես վէպ չի գրում, այլ պաշտօնական արձանագրութիւններ» (տես Լէօ և Ռուսական գրականութիւն), տալիս էլ ինչ միայն: Դուք մինչև անգամ չբաշտակեցիք ձեր՝ Թիֆլիզում արած մի գոսպոստութեան մէջ՝ այդպէս անհան համարած հեղինակին նշանաւոր գրող հռչակել: Երբ «Մշակի» խմբագրատունը հետած էիք, հարկ էիք համարել նրան հաղանդու, անդուք ներկայացնելու և Գր. Արծրունու դէմ մի բան գրելու պատճառով նրան փախաւն էիք ուղարկում, նոյն իսկ այնքան կրֆոս և միակողմանի դատաւարութիւն, որ նրա գրքերի ամենը յայտարարութիւնը երաւ փողով: Նրա ծախսով մերժեցիք «Մշակում» գեանդիկ (յայտարարութիւնը ինչ գործ ունէր բանակումի հետ), իսկ այժմ չգիտեմ ինչ լուրջալիս իման վրայ, - նոյն հեղինակին և աշխատակից էք հրաւիրել և խուճի էք ծխում՝ այն էլ ձեր «Հորիզոնում»: Երբեք մէ՛ դուք գրականութիւն չէք հասկանում, երբեք մէ՛ այդ գրականութիւնը դուք ընդունում էք ոչ թէ սրբապաշտ տաճար, այլ բազար... Հաւատացէք, Պ. Լէօ, նախանձակ գրագէտ չէք: Մտածում եմ, որ դուք ներկայացնում էք միայն հակասութիւնների շտեմարան: Եւ անա այդ բանի դէմ Գր. Արդարեւեւնի հետ բողբոջում եմ բարձրաձայն...:

Լէօ. (փոփոխած հրաման է արձա. կում) դէ՛. տղերք ջան, իմ ղեկակցներ, վրայ թռէք, այդ արդարեւեւն ձայնը խեղդեցէք, մենք խայտառակում ենք, փայլուն յայտնաբերում ենք ընդունում է, գուրա չարեցէք նրան, լեզվեցէք և միով ծածկեցէք երեսը, ինչ անարատական է եղել, պատուհանով ենք դուրս անում, դռնով է ներս մտնում, դռնով ենք դուրս անում, պատուհանով է ներս սողում: Փակեցէք բոլոր ծակուծակերը, մի թող տաք, որ ներս գայ: Թող ընդ միշտ հանդիսայ այդ անայտա-

ցած տառաւածը, որ հոն չի գրուած, դու լիւրժէն չունի իմ «գաւառում» որ նա չի ծածանում իմ դրօշակի վրայ: Մեր կուսակցութեան նշանաւորն է՝ գովել բոսիկալին, որքան էլ նա քաջասակուն կողմեր ունենայ, պատարակել հակառակողին, որքան էլ նա օժտուած լինի դրական կողմերով:

Չեղո՛. կուսակցական կը նշանակէ միակողմանի, քայքայական լինել: Բերին դուք ինչ մարդ էք, որ քամիկոնի նման չուտ-չուտ գոռափոխում էք և ձեր «գրական մեծութիւնը» փոխում էք միայն կուսակցական շապկեխոխութեան մէջ...:

Մի սայթաքումից ղիմում էք միւս սայթաքումը, մի տղից քայլից դէպի միւս տղից քայլը: Երէկ պաշտպանում էք մի գաղափար, սկզբում, ուղղութիւն, այսօր՝ ամբողջ ամենակողմէ թեքու փորձ էք անում նոյն պաշտպանութիւն վրայ: 10 տարի «Մշակի» խմբագրատունը գործելուց և «Մշակից» դուրս գրականութիւն չհանաչելուց յետոյ, դաւաճանական փախուստով անցաք դէպի «Սուրհանդակ», այն տեղից էլ դէպի «Հորիզոն»: Որպիսի յանձնադատարանութիւն: Նախկին բարեկամներին սկսեցիք հայհոյել, դուք դարձաք «մտքի դաւաճան»...:

Վ.Ա.Չ.Գ.Ա.Ն.

ՍՈՒԻՆՆԵՐԸ Ո՛Վ ԲԵՐԱՆ

Ազատամարտ կը շարունակէ կրակը հրաւիրել, յայտնապէս միտքերը գրգռելու և Ազգային Ժողովի նիստերը անկարելի դարձնելու համար:

Կիրակի օրուան թիւը ծայրէ ծայր միտքովստի՛սն մենք էր: Այդ թիւին կը քաղն՝ սա տողերը.

«Ինչպէս պահուին մեր տաղած տեղեւորութիւններուն նայելով, ոստիկանական միջամտութեան հրաւիրին պատասխանատւութիւնը կը ծանրանայ Մայր - Դիւանին վրայ: Սպասենք քանի մը օր ալ...»

Ձե՛, չսպասենք քանի մը օր, եթէ կը բարեհաճիք:

Չորեքշաբթի օր, երբ մայր - Դիւանը խորհրդակցութիւն կատարեց Դարբիէ Է. Դիւանաւորներին բնակարանը, որոշեց որ ուրախ օրուան նիստը կարգապահութեամբ կատարելու համար, ուսիկաներ քննել սալ: Նախ՝ որոշուեցաւ որ բակին մէջ ամբարձր չխնուի և ասոր համար հարկ դատուեցաւ երկու ոստիկան կեցնել բակը և չորս ոստիկան ալ փողոցը: Պիտի խնդրուէր նաև Ազատութեան օր Հայ ոստիկանները զրկել այս գործին համար: Եւ այս որոշումը անմիջապէս հաղորդուեցաւ Ազգ. Ժողովի առաջին քարտուղար Տիգրան Է. Սուրիարեանի, որպէս զի զայն, իր կարգին, հաղորդէ Ս. Պատրիարք Հօր և Փոխանորդին որոնց կողմէ պիտի ըլլար ոստիկանութեան ղեմավումը:

Արդ, ուրբաթ օր, երբ Ժողովի եկանք, տեսնաք որ փողոցը թէ՛ 70 - 80 հոգի Ժողովում էր, սակայն ո՛չ մէկ ոստիկան կար մէջանդ, ո՛չ բակը, ո՛չ ալ փողոցը: Երբ, Ժողովարարին մէջ, Պարզ Է. Գրիգորեան, ևս և Վահան Է. Թեքեան

գործունք յայտնեցինք իրարու որ մեր ուրույն չէր գործադրուած, հակառակ տրուած խաղաղ հրահանգին: Բայց որովհետև հանգարտութիւնը ու է կերպով չէր խտրուած և երևութիւնները ազատօրէն կուգային իրենց պաշտօնը կատարելու և բակն ալ բոլորովին դատարկ էր, հարկ չտեսնուեցաւ նո՞ր ղիմումի մը:

Այսպէս ուրեմն, համարտութիւնը այն է թէ՛:

Մայր - Դիւանը որոշած էր ուսիկան քննել սալ, չորս հաս փողոցը ևս երկու հաս ալ բակը կեցնելու համար, ևս ուրոշած էր խնդրել որ այդ ուսիկաները Հայ ըլլային ու ևս անգործ գրգռուէին իրենց չսպառ համար, իսկ Մայր - Դիւանին այս որոշումը չէր գործադրուած: Եւ եթէ ցաւալի միջադէպ մը պատահէր՝ ապա ուրոշումը պատասխանատուութիւնը պիտի ծանրանար անոնց վրայ որոնք չէին ուզած մայր - Դիւանի որոշումը գործադրել:

Իսկ զալով հաքին եկած սուրհուրներուն, ատկիւս լոկ արդիւնքն էր փողոցին մէջ տիրող իրարանցումը:

Ազատամարտ գիտնալով այս ամենքը, կը յամարի իրողութիւնները խնդարելու, պարզապէս տակնուվրայութիւն մը յառաջ բերելու համար:

Եւ այսպէս, ուրբաթ օր ձերբակալուած անձերուն մէկ երկու օրէն ազատ արձակուիլը ծանուցանելով կը յաւելու. «Յամենայն դէպս, ձերբակալութեան պատճառ եղողին կամ եղողներուն կը մընայ ինչ որ եղած է»:

Դիւան օրիշ այդ կարգի քաղցրութիւններ կրնամ յառաջ բերել, օրինակի համար, սա տողերը.

«Այն զգուշանքն և ընդլուծումը որ առաջ բերած է ոստիկանական միջամտութեան հրաւիրը՝ Ժողովողային լայն դանդաճներուն մէջ, ատկի մը պիտի ըլլայ որ այս վերջինները աւելի ուժեղանան արտայայտուն, վերջնական ու քայքայալից դասի մը մէջ հրաժեշտ կարգաւոր բոլոր յետադիմական և դաւադրական տարրերուն, որոնք տակաւին կը յամուտին ապականել հանրային գործերը»:

Վերջապէս Ազատամարտ կ'ուզէ իր «Ժողովուրդ»ը զրգռել հակառակորդ տարրին դէմ, որպէսզի իր «Ժողովուրդ»ը բռնի միջոցներու ղիմէ և անխախտ երեսփոխաններու աչքը վախճնէ և ասպարէզը մնայ միմիայն Շահրիկան խմբակին: Բանդի, կ'երեւայ թէ, համոզուած են թէ օրինաւոր ճամբով չպիտի կրնան յաղթանակ տանել:

Եթէ այդ համոզումը չունենային՝ անա շուշտ չպիտի գիմէին այդպիսի վայրագ միջոցներու:

(Արեւել) ԵՐԱՆԱՆԻ ՕՏԵԱՆ

ՄԵՐ ՏԱՐԵՑՈՅՑԸ 1911

Բ. ՏԱՐԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՏՊԱՐԱՆ «ԵԱՆԹ»-Ի
Տարեցոյ — Վիպական — Որձալ — Բանաստեղծական — Պատմական — Ներկայագրական — Գեղարուեստական — Երգիական — Վիճակագրական — Հետաքրքրական ներթերով:
50է աւելի գանալան նկարներով:
Գիւն 5 ԴՐՈՒՆ
Կեդրոնատեղի Մամուրեան Տպարան:

“ԳՆՆԵՐ” Ի ԹԵՐԹՈՅԸ [6]

ԺԻՒԼ ԳԼԱՐԷԹԻ

ՓՈՔՐԻԿ ԺԱԳԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

Ա.

ԳԺԲԱԳԴ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ԿԱՂԱՆԴԸ

Գործարանին ընդհանուր է կերակացուն ըսաւ իրեն:

— Ինչո՞ք Ռամպէր, պէտք է սպասել, Դուք ճամբուած գործաւորներուն մէջ կը կը գտնուէք: Ձեզի համար գործ չկայ:

— Բայց այն ատեն ևս ինչ պիտի ընեմ:

— Ինչ որ կրնան ուրիշները: Ստարիները չափեցէք:

— Շատ լաւ, ըսաւ Ռամպէր:

Ուրիշ տեղ գնաց գործ գտնելու: Գործարանները բանաւորներով լցուն էին: Ամեն տեղ զլուխ զարկաւ. իրաւ է որ սրբիկաւ մարդ մը, պատուական գործաւոր մըն էր ինքը... Բայց ինչ օգուտ որ գործ չկայ» կըսէին իրեն: «— Շիրտը տարօրինակ բան է ասիկա», կըսէր Ռամպէր: Ամբողջ վերջին շարժելը գործ փնտռելով անցուց: Բանի մը գեղատեղէններ գրաւի գրած էր: Իր գործանոցի ընկերները, ամենքն ալ ազգատ, անկարող էին օգնել իրեն: Անա այսպէս ապրած էր Ռամպէր, իր վերջին սուր ծախսելով տար լայն վերջին օրուան հետ:

Յուշմարի տառաւոր ատուուն, երբ քուտն արթնացաւ, գանգալը քայլերով պատահական քով գնաց, զիտեց ամպածած և զորչ երկները, թրջուած տանիքները, բանտի պատերուն նման տխուր պարսիկները, և երբ իր ուժով տուր, կարմրած և խեղճիկ աչքերը դարձուց քնացող

փոքրիկ ժաղին վրայ, Նօէ Ռամպէր խաղապէս ոչինչ ունէր այլևս ուտելու:

— Եւ երբ պզտիկ արթնաց և իր կաղանդի նուէրները ուղէ, պիտի կրնամ գտնէ պատու մը հաց առ իրեն: Հէք փոքրիկ:

Ասիկա իր առաջին մտածումը եղաւ: Իր զուռն չուրջը ամէն բան կը զուռնար: Դիւանաւորութեան տակ ընկճուած մարդը վայրի զազանի կեցուածքներ կուտնայ, իր խեղճ ու կրակ բնակարանին մէջ այլևս ծախելու, փոխանակելու բան մը չէր մնացած որով կարող ըլլար պատու մը հաց ձարել:

Մինչդեռ մանկիկը կը քնանար, Ռամպէր ինքնիքին լուսա թէ թեքա իր փնտրուածը պիտի գտնէր, —չա՛տ քիչ բան մը, մէկ օրուան անուշը, — ժաղին արթնանալէն անո՞ջ: Կորցրել ամաւ, իր աջ թեքանիքովը հաղուսանները խողանակից և կամաց մը գուռը բացաւ, երբ յանկարծ մանկիկը գրան ձայնը լսելով՝ ըն-

դոտ արթնացաւ, թեկեր ձգտեց և աչքերը չիկելով ըսաւ.

— Հայրիկ
Ռամպէր ևս դարձաւ, չիտակ մանկիկին քով գնաց և զգաճօրէն իր բազուկներուն մէջ առնելով զայն՝ օդին մէջ բարձրացուց և երկար համարյոյ մը դողմից անոր բերնին վրայ, Փոքրիկ ժաղ իր վարդապետն ուտիկներուն ծայրովը օդը կը ծեծէր, և ժպտուն մեղմօրէն ու սիրուն ձևով մը կըսէր:

— Հայրիկ, բարի տարի մը կը մաղթեմ քեզ:

Բարի տարի մը: Հէք Նօէ անսկզունակ մանկան բերնէն ելած այս սիրուն բառերը լսելով՝ կըզգար թէ արցունքի խոլը կաթիլներով կը լեցուէին իր աչքերը: Փոքրիկ ժաղը հաղուեցուց և զայն համարելով ըսաւ. «Եւրոպիկ» յետոյ լիչեցուց զանադանին քով որ քուր կ'աւէր իր կաղանդէքին սպասելով:

— Գործի համար քանի մը տ'ը պի-

ԲՈՒՆ ՏԵՂԸ

ԱՄԵՆ ԻՆՉԻ ՀԱՄԱՐ

ԵՐԷ ԱՄԵՆ ԲԱՆԻ ՄԷՋ ԿՈՒԶԷՔ ՕԳՏՈՒԻԼ

Կախաւորման ամենէ անմեղան պէտքէն մինչեւ ամենէն կարեւորը պիտի գտնէք

Տ. ՏՕՆԻԿԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.

Վ. Ա. ՃԱՌԱՏՈՒՆԵ ԲՈՒՆ ՄԷՋ

ՇԻՇԷՃԻԼԷՐ ՓՈՂՈՑ Բ. 63-65

Դուք որ ձեր տունը կանաչաւորեալ պիտի ունիք, Դուք որ ձեր գրասենեակը կանաչաւորեալ կը փափաքիք, ձեր տրամադրութեան տակ ունիք փաճառատուն մը որ առաջին անգամ ըլլալով Իզմիրի մէջ կ'ըրալի մասնագետներէն այդ տեսակներով:

Ճոխ ու գրաւիչ գանազաններէն սրօթաներու, Սեղանի ծածկոյցներու, Մանկապաններու, Բոշոյի ու յամարակէ պրակներէն, Մաշակարարներու, Օրօրօցներու, Ճիւղերու, Երօցներու, Գորգներու եւն. եւն.

50-20 ԱՅՈՐՆԵՐ 14 դուրի տնտեսաւոր զինեմ սկսեալ որչափ ուզէ վճարել ամենէն դժուարեամբ ճաշակի տէր տիկինը:

ԱՅՍ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ WHISKYՆ
ԵՐ ԳՏՆՈՒՄ ԵՄԷՆ ՏԵՂ.

ՓՈՐՑԵՑԻՔ ՊԵՏԻ ՀԱՆՆԻՔ 150-15

ՄԵԾ Վ. Ա. ՃԱՌԱՏՈՒՆԻ
ՔԱՄԵԼԻԱԻ

(ՆԱԽՈՐԻ ՍՈՍՈՐԻՔԷՆ)

ՄԱՍՆԱՃԻՂ ՖԱՆԿԱՑ ԲԱՂ Բ. 33

Վաճառատան մէջ կը գտնուին ամեն ճաշակի յարմար ապրանքներ:
Զմեռնային յատաչիւրայ եղանակին համար, ընդունած ենք մեծաքանակ ապրանք,
որոնք պիտի կրնան զոհաջնել ամենէն նորաճաշակները:
Գիններու անհամեմատ ամ անուշիկն, ապրանքներու տոկոսներովն անմրցելի չի
Այս յիշեցէք անգամ մը ՔԱՄԵԼԻԱԻՅԻ Վաճառատունը համոզուելու համար:
125-71 ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ

Ա. Զ. Դ. ՆՐԱՍՏԱՆԿԱՆ ՏՐԱՆՍԵՆՑ

Զեր գնումները միշտ ԼՈՒՎՐԸ au «LOUVRE» վաճառատունէն, Ֆրանսիաց թագ
Ուր գտնաւ, ճաշակի նորութիւն, Տեսակներու ճոխութիւն և Բարիգիտան ամենավեր,
ջին նորաճաշակներ (Dernière Création).
Եղանակի վերջին նորութիւնները ինչպէս:
Շէվիոթ (cheviotte), Կրօս սերթ (grosse serge), Տրալօնալ (Dsagonal gros cole)—
Հոմեսփուն (Homespun), Սանկլիէ (Sanglier), Բոթ շըվալ (cote cheval) Սաթէն տրէշէր
թուար (Satin Diréctoir), Սաթէն սոլէյլ (Satin Soleil), Գաշըմիլ տը սոտա (Cachem
de soie) Amazon décatie etc. — Ամենամօր գոյներով և անմրցելի զիններով:
«ԼՈՒՎՐԸ» Ֆրանսիաց թագ
150-72 ԳԱԼՓԱՔԵԱՆ ՍԻ ԿԻՐԻՒՆԼԵԱՆ

ԱՆՏՐԷԱ ՏԱՄԻԱՆՕ

ՄԵԾ Վ. Ա. ՃԱՌԱՏՈՒՆ ԳԼԽԱՐԿՆԵՐՈՒ
Բաւած Երեսուք 6 — ԻԶՄԻՐ

Զմեռնային եղանակին համար առաջ-
նակաւ գլխարկներու վաճառատունն է,
որ կ'ընտելին Այդ զլիական անուանի
կրէշէմ և Խոալական հոշակաւոր ճշմա-
րիտ Պրատիւնօ գլխարկները:
Ամէն ձեւերով ամէնավերջին նորա
ձեւութիւններ:
ՄԱՔՈՒՐ ԱՊԱՆԲՆԵՐ ԵՒ ԱՆՄՐՑԵԼԻ
ԳԻՆԵՐ 150-14

ԿԵՂՈՆԱԿԱՆ ԴԵՂԱՐԱՆ
ՋԱՐԵՋ ԵՆՈՐՋԱՌՈՐ

Հայոց բաղ Բէշօփէ ճառատի
Կեղանակաւ զեղարանը զովեւոր պէտք
չունի, ծանօթ է արդէն բոլոր Իզմիրի:
Թարմ և անխաղաղ զեղեր, պատրաս-
տութիւնը արագ և կարեւոր աման:
Հոն կ'յաճախեն ահանաւոր բժիշկներ:
150-114

ԲԱՐԱԶՆԱՆ ԵՂԱՐԱՐ

ՖԱՆԿԱՑ ԲԱՂ

Վաճառատան մէջ կը գտնուին ամեն
տեսակ ճաշակեղան և Եր. արդական ապ-
րանքներ:

ՃԱՐՈՆԱԿԱՆ Յախճապակի թելի
ԳԵՂԱՐՈՒՆԱՍԿԱՆ ապրանքներ, Մե-
տաքանայ քաշկիմակներ, Վզնոցներ,
Տուփեր, Խոզանակներ եւն.:

ՄԱԶԱԽԱԹԻ ՀՍՄԲԱԽԱՌ ԹԷՅԸ

ԵՐՈՊԱԿԱՆ ընտիր ապրանքներ,
Գուլպաներ, Թաշկիմակներ, Օծիկներ,
Փողկապներ, Դաշկիմներ եւն. եւն.:

Ճաշակաւոր եւ աման: 150-89

ԲՕՍԻԱ

ԱՊԱՆՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՂՈՆԱՍԵԼԻ Ս. ԲԵՐԶՊՈՒՐԿ

Դրամագլուխ ամրոցում -

Թեմաք արուած Բր. 10,666,660

Պահեստի գումար » 187,322,000

Ապահովագր. վճարեալ » 581,115,000

Ապահովագր. և գլխավոր » 83,232,000

1908 ընդունուած

Ապահովագրութիւն՝ Կրակի դէմ

Փոխադրութեանց դէմ, Կեանքի հա-

մար, Ամեն տեսակ արկածներու դէմ

Ճամբորդական ամեն վճարներու

համար ցուան եւն. եւն.:

Տեղեկութեանց համար դիմել ընդհա-

նեկապայտութիւններուն:

ՄՈՐՈՒՔԵԱՆ ԵՒ ԳՈՒԶՆՈՐՈՒՅ

150-61 Բաւած Երեսուք 14

ԿՐԷՇԱՄ

ԿԵԱՆՔԻ ԱՊԱՆՈՎԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ԼՕՆՏՈՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ 1848-ԻՆ

Դոյք Ընկերութեան Ա. Ո. 9,014,532

Տարեկան հասոյթ » » 1,438,659

Վճարուած գումար » » 20,474,666

ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿԵՂՈՆԱՍԵԼԻ

ԼՕՆՏՈՆ

Ընկերութեան Ապահովագրական ընդհ.-
կանոններու մէջ մանաւանդ 24րդ. յօդ-
ուածը խիստ ուշադրաւ ըլլալով կ'ընդ-
կայենք, որով «Ընկերութիւնը կ'ընդունի
Օսմ. գաւառաններու վճարներն ո'ւ է
ապրանքներ թեմաք առջև»:
Աւելի ընդարձակ տեսելու բնակց համար
դիմել ընդհանուր գործակալներուն:
50-74 C. WHITTALL & CO

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

BRANCHE-MARITIM

ETABLE A LONDRES

EN 1720

Դոյքային Ապահովագրական Ընկ. խիստ
նպատաւոր պայմաններով Մանաւոր պայք
մանապրութեամբ մը ընկերութիւն կապահա-
վաղը նաեւ կրակի արկածներ, 10 օրուա-
պայմանաւածով մը յօրանողներու (Docks
մէջ ինչպէս յԱՆՎԻԼ Դոյքային և զիւրաւոր
տօքներու մէջ ինչպէս Մարսելի, Համբուր-
Համբուրի եւն. եւն.:

Իզմիրի Ներկայացուցիչ
F. BLACKLER

NATIONAL UNION SOCIETY LTD

ՈՐՈՒ ԳՈՐԾԸ ՓՈԽԱՆՏՈՒՄ ՈՒ ԵՐԱՇԱՆԱՌՈՒՄ Է

PHOENIX ASSURANCE COMPANY LTD

ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ԼՕՆՏՈՆ ՄԷՋ 1782ԻՆ

ՀՐԴԵՂԻ ԶԻՒՂ. ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԻՆ ԵՒ ՊԻՇՏ Ա. Ո. 4,500,000

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲՈՒՄՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱԳՈՒՄԵՐԸ » » 1,500,000

ՄԻՆԶԵՆ ԱՅՈՐՎ. ՎՃԱՐՈՒՄՎ. ՎՆԱՄՆԵՐՈՒ ՓՈԽԱՐԷՆԸ » » 45,000,000

Այո հանրամանով ընկերութիւնը կ'ապահովագրէ ամեն տեսակ շէնքեր, ապրանք

կարասիք, ելլն նպատաւոր պայմաններով:

150-30 Իզմիրի լիազօր ներկայացուցիչները

Լ. Ե. Լ. ՎԱՐՊԵՏԵԱՆ

Այի Եօրկի Կոստան Սիւրիալան Ֆէրիսան, Թիւ 9-13

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

ՌՈՅԱԼ ԵՔՉԵՆՃ

ՀՐԴԵՂԻ ԵՒ ԿԵՆԱՑ

ԱՊԱՆՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Հիմնադր 1720ԻՆ Ի ԼՕՆՏՈՆ

Դոյք Ընկերութեան Ա. Ո. 5,000,000

Վճարեալ Ապահովագրականներու » » 42,000,000

ՀՐԴԵՂԻ ԶԻՒՂ. — Ընկերութիւնը կ'ապահովագրէ հրդեհի դէմ և ամեն տեսակ

կալուածք, կարասիք, ապրանք, նպատաւոր պայմաններով:

ԿԵՆԱՐԻ ԶԻՒՂ. — Ընկերութիւնը նպատաւոր պայմաններով կ'ապահովագրէ

ամբողջ կեանքի տեղողութեան վրայ: Ուստի ապահովագրութիւնը, Ընկերութեամբ

պահովագրութիւն եւն. եւն. Աւելի մանրամասնութեանց համար դիմել:

Կ. Ռ. ՈՍԿԱՆԵԱՆԻ

Քննիչ պատուիրակ

Ս. ՈՒԹՅՈԼ ԵՒ ԸՆԿ

250-227 Ընդհ. Գ. Յակար եր